

Høj, Kristine. Høj, Camilla.
Hold op, der gik lige en hurtig ude der.
Der gik lige en hurtig ude der?
Ja, tilbage fra færre, og så fuld fart.
Og det første er også lidt efterfærre en ude i mandags.
Og nu sidder vi her igen.
Ja, nu sidder vi her igen.
Det er jo rett, det er gået stagt.
Ja, det er skønt.
Lige med at undtale sig den der melmøsbetal, så jeg har pådraget mig.
Jeg har åbenbart et af de heldige voksne mennesker, som også kan få sådan nogle børnesygdomme.
Ja, og så har vi tilbage ved dårligdommene.
Altså vi kan godt bare sådan en meget hurtig liste, vi kan skifte det.
Du siger melmøsbetal, så jeg siger, jeg er træt.
Vi spiller lige sådan en del af bilkort.
Ja, altså hvis der sidder nogen der ude som sådan har forstand på, hvordan stjernerne står, og i forhold til, hvilket vinde der blæser i universet.
Astrologi.
Astrologi, hedder det ja.
Så lad os lige høre, om der er et eller andet specielt fungit på fager lige nu.
Det er følelser.
Er det fuldmående at måske egentlig det at spørge om?
Ja, hvad er det, der er retrograd i mit solsystem?
Fordi noget er helt skævt.
Ja, ja.
Ja, man altså.
Det er stadig dejligt at være tilbage og være i fuld gang.
Helt som håbet, og næsten som ventet, så havde jeg fantastiske museuminspektører, Maria Clement Hastrup i min indbakke.
Kort efter, er det episoden sidste, du kom ud.
Hvis hun godt du vil tale om livet, havde du talt med hende?
Nej.
Nej, det havde jeg ikke.
For lang tid siden, hun visste ikke, at det var noget, der kom nu.
Nej.
Vi havde rundt ned, at den ville jeg nok gerne kigge på på et eller andet tidspunkt.
Men så jeg har jo lige lidt uddybelser og svar på nogle af vores spørgsmål med.
Fedt.
Først, så tænker jeg, vi lige skal have lidt definitioner på plads.
Ordet onsvag, som vi opfatter ordet, kan ikke direkte oversættes til udviklingshemmet.
Man skal vende ordet om, de var svag i onden.
Moralsk onsvag.
Så mændene på Livø var ikke nødvendigvis dårligt begavet.
De var ikke alle testet i den henseende.

Selvom en lav i IQ faktisk var et anbringelseskriterie.

Men man havde altså ikke testet malsammen.

Så det kunne godt være, at der ikke var noget i vejen med dem i den forstand i hvert fald.

Men det talte vi jo også om. Det kunne jo være alle mulige.

Ja, præcis.

Så onsvag var ligesom bare en fælles betegnelse for alle, der stakk ud på forskellige måder.

Ja, det var alle, som havde en afvigende affærd i forhold til normal samfundet i situationstegn.

Men altså i bred forstand.

Det kunne være kriminalitet, vakkerbundering eller måske asexuel karakter.

Så hvis du stakk for meget udenfor den her meget snor box, så går det være du røg til livet ikke.

Ja, og vakkerbundering.

Altså det vil sige, du valgte, og inden bare du tvunget er nødt til at lide nu på gaden,

eller også valgte du at rejse rundt fra sted til stedet og være lidt nomaderagtig.

Og så var du også underlig.

Ja, det var du bare i den forstand, at du ikke gad at være ligesom alle andre.

Og så er man selvfølgelig ikke udviklingshemmet,

hvis man som fuldt udviklet voksen får en jernblodning, og har menet efter det.

Ej, men det tror jeg da heller ikke, vi menede.

Nej, det var ikke det, vi menede.

Men jeg vil bare lige slå det helt fast.

Det er jo et handicap, man så får. Man har menet efter sin jernblodning.

Ja, alle kan jo få en jernblodning.

Det betyder jo ikke noget på den måde.

Det betyder sikkert helt vildt meget for den, der får den.

Men ja, du reagerede på, at Carl Johan kom retur til øen efter alt det her.

Så valgte de, som man har sendt ham tilbage, hvor han kom fra.

Og det, hvor han havde begået drab.

Ja.

Men det var i følge, Maria Clement Hastrup helt som inspektøren, vi kunne hjælpe, ønskede det.

Fordi man ville ikke skabe præcedens for, at så alvorlige hende så kunne føre,

til, at man fik lov til at forlade øen.

Altså, det kunne give de andre farlige idéer.

Så derfor så var det blandt andet inspektørens ønske, at han skal tilbage hertil.

Man skal ikke kunne gøre i det lande, som så gør, at man slipper væk fra livet øk.

Okay, så der var en tanke bag, jeg synes alligevel, at det er mærkeligt.

Ja, og det helder ikke hele historien om, hvordan den tilbage kom, så var for ham.

Fordi han blev kastreret, fordi han var seksuelt forbudt.

Ja.

I den første tid, han var tilbage, var han sat i en af øens fængselseller.

Senere fik han så lov til at komme i retur til en af de fire paviljoner, mindene boede i.

Men han måtte ikke bevæge sig udenfor, altså, store rest, næsten ikke.

Altså, han blev kastreret efter drabet.

Ja.

Men det var også lidt spoist.

Ja.
Han havde jo ikke begået en voldtæg der.
Nej.
Han fortalte, at det var hans hensigt.
Ja, det var hans hensigt.
Og så havde han jo så også forsøgt sig eller gjort det ved Svia inden tidligere, ikke?
Jo, jo, men det var jo, altså, før han havde fået den dom, der havde sendt ham til live til at begynde med.
Ja, det var det.
Så skulle de jo ikke gjort det dengang?
Det, jeg ved faktisk ikke helt præcis, hvornår de gjorde det, men de havde tydeligvis ikke gjort det, inden han begik drabet og ville voldtage skræderens kone, fordi så havde han jo ikke gået med de tanker, kan man sige.
Så det er sket bag efter det, ikke?
Men er vi sikre på det?
Det er så et nyt spørgsmål.
Kan man ikke have fantasier om voldtagt, efter man er blevet kastreret?
Og nu er vi ud af den igennem vej.
Vi bliver aldrig færdige med at snakke om kastration.
Nej, hvad er det med kastration?
Man kan nok godt have tankerne, men man kan jo ikke rigtig føde det ud i livet.
Det er jo ikke en medicinsk kastration, vi snakker om her.
Selvom det vil jo også heme en.
Nej, så her taler vi om en kastration, kastration.
Og har vi ikke været inde på, hvad det er præcis omfatter før?
Det har vi i flere episoder, men flere opdateringer.
Så helt konkret, hvad der sker?
Jo, det er ikke så længe siden.
Nej.
Det er punken.
Ikke punken.
Kulerne.
Ja, ja, altså ikke huden.
Nej.
Det er ikke så længe siden, vi taler om det her.
Men kulerne.
Ja.
Fordi så var det, vi talte om, at man kunne få en protease.
Præcis, i stedet.
Wow, så er vi tilbage til den snak om fjerner man det hele?
Fjerner man noget?
Men fik man også en protease dengang?
Det ved jeg simpelthen ikke, om man gjorde eller...
Om man gik op i deres kosmetiske...

Hvad sker der med vores hjerner?

Var det ikke det her med, at der var glaskulere dengang, men at de var tunge og uhandigt, og nu er der silikonekulere?

Men jeg ved så ikke, om det...

Men om det også var et tilbud til livet fanger, til de åndsvægge?

Tænker jeg ikke.

Man har brugt kraft på på.

Så de havde bare hud?

Ja.

Ja.

Ja.

Altså han blev kastreret efter...

Han blev kastreret, og så fik han først storrest i en af paviljonerne, og så først lang tid senere fik han lov til at færdes udenfor på øjen igen blandt de andre.

Han har også været igennem meget, ikke?

Altså han var også morder og voldseksforbud og alt det her, men så blev han kastreret efter, at han ligesom også var såret fra...

Han havde fået en knole i hovedet.

Nej, først sker han sine egne kildeseen over, og så havde den finger af, ikke?

Ja.

Så blev han slået i hovedet med en kog knole og en kæp af en slags...

Så fik han en hjerneblødning.

Så blev han kastreret.

Hold nu kæft, mand.

Ja.

Og han var ikke så gammel, han var jo trædverne.

Ja, ja, ja.

Den kog knole som...

Så lige så at sige, at jeg ved, at du har en opdatering om kog knole?

Ja, som han blev slået med.

Den har de faktisk stadig på Vestimalands museum.

Den er en del af flere slavredskaber, som gennem tiden er blevet taget fra de anbrægte på øjen.

Inspektør Viggo Jensen, han etablerede i 1920'erne et mini-kriminalmuseum i et skab på sit kontor, hvor han så bare lå sig slå gennem det konfiskeerede hjemmelade våben af forskellige slags.

Det er interessant, og dem kan man så stadig se.

Jeg ved ikke, om man kan se alle de her i våben, som Viggo Jensen havde, men jeg ved i hvert fald, at de har kog knolen.

Kog knolen kan man se.

Kog knolen?

Kog knolen, der han blev slået med i hovedet, er der sådan en lille tekst om denne her sag?

Det ved jeg faktisk ikke.

Altså som man ved, hvad man kigger på, hvorfor han kan kog knolen?

Der kan jo ikke bare ligge en knole.

Det kan være Maria lige ved at sende os et billede af den.

Så spurte du også ind til, hvordan det kunne være, at voksne mænd kom i familiepleje. Det blev kaldt kontrolleret familiepleje, som netop er en form for udsluesning på løsladelse, som vi talte om.

De skulle ud og vise, at de kunne arbejde udenfor anstalten, ofte ved landbrådet. Gårdegren fik så penge for at happe, mens mændene selv fik en beskeden løn. Jeg synes også, at der var nogen, der skrev, at det var forløbarten for bosteder. Okay, det har jeg ikke set, men det lyder næsten lidt sådan, altså med undtagelse af at... Fordi det var voksne mennesker, der skulle ud og placere sit sted og indgå i en hverdag. Altså i det her system blev der så holdt opsyn med de her mænd. Både fra anstalten sidder man også. Gårdegren havde en eller anden form for overvågende funktion. Klarede man det godt, så kunne man blive sat helt fri. Gjorde man ikke, så røg man retur. Og det udnyttede mange gårdegren i det mænd, med den trusselhængende overhovedet, var nødt til at arbejde ekstra hårdt. Med hensyn til andre voldige hændelser på øen, som jeg måske håbet lidt på at kunne gå videre med en dag, så slog Marie og Clement Haastrup lige fast, som vi også talte om, at der ret besedt skete meget lidt i forhold til, hvor mange mænd der var anbragt af gangen på øen. Det var så også en rigtig godt normerede anstalt, der var én plejer per fire anbragte. Man var meget bevidste om, at det ville tage politiet halvandetime af sejle fra Lykstør til øen. Der fik vi et andet spørgsmål besvaret, hvor lang tid tog det dengang, og det tog det længere tid, fordi dengang var der ikke en havn i Rønbjerg, så de skulle helt fra Lykstør. Det tænkte jeg faktisk også på, da du fortalte historien i sidste uge. Du glemte jeg bare lige at tale med dig om, at lægen skulle over, altså der gik jo lang tid før skrevetten fik hjælp. Ja, der er jo så i hvert fald gået halvandetime. Og det er jo besønderligt, altså på sådan et sted her, hvor man ved, hvem man har med at gøre, at der ikke er en form for... Tænker du, en bog, en leder, både på øen, ikke? De har en skade af bogene, kunne de ikke også have en lægebogne? Ja. Det er da lidt mærkeligt. En læge blandt personalet. Ja, det er faktisk rigtigt. Maria Klemen Haastrup og Paul Dudal, som har skrevet afvirrendes ø. De er ikke stødt på andre voldtægtsforsøg på øens kvinder, men internt blandt mændene, så var det noget, der skete. Og de har siddet med alt intern kospondanche mellem livø, og det kan også ske hovedekvarteret i bræning, altså mellem inspektør og overlig. Og her ville det altså have været fremgået, hvis det var noget, man oplevede. Det her informationsflå, det var styret helt vildt hårdt udad til, så det ville have været internt, hvis man...

[Transcript] Mørkeland / Episode 222

Altså der skulle man have fundet det, hvis der havde været mange voldtægtsforsøg, og alt muligt på øen.

Altså så det siger du, det var der ikke?

Der var et knivoverfall på to køkkenpiger i 1921, så var der nogle oprørsforsøg med henblik på flugt, men altså få voldsomme episoder klientelt taget i betragtning.

Men de her mænd, de vidste jo altså også, at det var meget væsne, og sørger for, at man ikke fik alt for meget belaget i journalen, hvis man skulle gøre sig forhåbning om at komme ud en dag, så skulle man have nogle rimelige rene papirer, ikke?

Så livet på Livø var altså i reglen ret fredeligt, så måske var det alligevel sidste gang, vi besøgte den lille ø i Limfjorden.

Vi må se.

Ja, du tænker ikke, du kunne finde flere episode, som var der.

Hvis jeg gør, så skal jeg nok tage med.

Det er du nødt til at nå.

Altså knivoverfall på to køkkenpiger, det lyder jeg også at sige, det kunne jeg godt tænke mig at høre lidt mere om.

Måske i en mini-episode.

Det kunne godt være en mini.

Nå, jeg bliver aldrig færdig med Livø.

Nej.

Og så går den ikke længere.

Og denne her gang er det dig, der skal starte.

Det er mig.

Og den sag, jeg har valgt at tage med, er ikke så langt.

Nej.

Men jeg synes alligevel, der er nogle spørgsmål.

Altså jeg tror, det store spørgsmål, jeg vil stille dig til sidst, det er om denne her katastrofe kunne have været undgået.

Okay.

Og det synes jeg er lidt interessant at tale om.

Men lige indtil du sagde det, så kunne det faktisk have været min sag, du præsenterede, så nu er jeg lidt spent.

Din er heller ikke så langt i dag?

Nej.

Og jeg har spørgsmål, som vi skal diskutere.

Ja.

Ja.

Men så er det også ekstra godt, at vi har en ret fed bonus anbefaling med, vi skal tale om.

Og steget.

Når vi når så langt.

Ja.

Jeg springer ud i det.

Gør det.

Det var tidligt, og morgenen til at starte den 10. oktober 1995, da en 36-årig mand målrettet kørte afsted på sin knallert, opfyldt af vreden.

Han ankom til et afsidslæggende hus, omgivet af marker i Kravelund, vest for Silkeborg, mens det stadig var mørkt, og med sig havde han et oversavet jagtgevær. Med det i hænderne gik han ubuddent ind i det hus, han havde parkeret sin knallert ud foran.

Han trampede direkte ind i Spisestuen, hvor han ejte figtet med geværet, og det gjorde han foran en uforbered 16-årig pi. Jeg ved ikke, om hans ankomst havde vækket hende, eller om hun allerede var vågen, men her stod de altså foran hinanden i Spisestuen, ansigt til ansigt med et skablat gevær i mellem dem. Klokkeren fire og morgenen.

Ej.

Det var dog ikke pin, den oprede 36-årige var ankommet for at skyde eller tro.

Det var derimod hendes far.

Men han var ikke hjemme.

Den 16-årige pi fandt et imponerende overskud frem.

Hun gjorde sit bedste for at få manden til at falde ned.

Hun fik overtalt ham til at lægge våbnet fra sig og sætte sig ned ved spisebordet.

Måske forsøgte hun der efter at overbevise ham om, at det han havde i scene var helt forkert, at han skulle droppe det han var ankommet for, men i så fall noget hun det ikke før hendes far pludselig trotte ind i rummet. Indet anene om det drama der allerede havde udspillet sig, og det der var sekunder væk.

Igen reagerede teenage pin ret utroligt.

For lyne hurtigt greb hun fat i det oversavede jakkeværd, der lå på bordet og kylede det tværs gennem spisesduen hende i et hjørne i et desperat forsøg på at redde sin far.

Den 36-årige var dog lige så hurtig.

Han kastede sig straks efter geværet, opsat på at gennemføre det han var kommet for, og han fik det svær fat i det.

Men i kampens hede og det kæresten udspillede sig, var han alligevel så slået ud af kurs, at han ikke formåede at sikre ordentligt. Det afholdte ham dog ikke fra affyret hjalt fire skud mod pins 37-årige far. Han blev ramt i hoften og i armene mens et andet projektil endte i en reol.

Efter nedskødningen flygtede den 36-årige fra Gærningsstedet i sit offers bil. Den 37-årige, der var ramt flere steder, blev bragt til intensive på Silkeborg Centralsygehus stadig i Liv, og samtidig fandt politiet flugtbilen i en grøft i nærheden af Randers. Den var tom. Gærningsmanden havde efter at være kørt galt skiftet bil til en citroeng som et vidende senere i Vindsyssel. På dævrende tidspunkt var politiet blevet bekendt med, hvem den 36-årige var, og de viste, at han havde familie i Skagen. Derfor blev jakten intensiveret i Norgeland. Altså så havde de hørt det fra datteren, fra teenageren, med det utrolig overskudde overblik. Så de kendte ham simpelthen, så hun kunne bare fortælle politiet, hvem det var, der havde gjort det. Ja, faktisk, lige præcis. Den 36-årige var ganske rigtigt kørt mod det, han kendte i den nordlige del af landet. Hans bil blev senere på dagen, set på Skagenhavn, og det lægte kort tid efter hans anholdelse lidt før middag. Så altså ikke mange timer efter det her skyderi. Det fanns sidde klokken fire om natten, morgenen alt efter temperament, og så blev han anholdt lidt før middag. Den 36-årige gærningsmand var Mikkel Kold Nielsen, og han og den 37-årige mand, som han havde affyret af skældig skudemod foran hans datter, havde været gode venner. Den 37-årige blev erklæret uden for livsfarer, og i et grundlåsforhør ved retten i Silkeborg dagen efter skuddrammet, nægtede Mikkel Kold Nielsen så skyldig i drabsforsøg. Det kom frem, at de to bekendte havde været oppe af skinnen som et tyveri samme aften, men at de egentlig havde løst konflikten og var gået værd til sit. Senere var Mikkel Kold Nielsen så allivalt troppet op hjem hos sin ven med det her oversavede skablade jaktgevær. Vaskeneriet mere præcist handlede om blev aldrig rigtig klarlagt. Det er kun beskrevet, at det drevede sig om et opgør og et indbrud, de havde begået sammen. Ængeligt af steder kan man læse, at den 37-årige havde nægtet og afsløret, hvor nogle 20 koster befandt sig selvom Mikkel Kold Nielsen havde troet ham på livet til at sige det, og senere sammen nært var han så hoppet op på sin knalret bevæbnet med et gevær. Men det er egentlig heller ikke så vigtigt, hvad den præcise årsag til skydderiet var. Det vigtige er, at han i maj 1996, altså lidt mere end et halvt år senere, blev idømt 8-årsfængsel for drabsforsøg. Et nævningeting i Vesterlandsret i Viborg fandt det bevist, at Mikkel Kold Nielsen havde haft til hensigt at slå ihjel den nætte, også selvom det egentlig motiv ikke blev afdækket. Den sidste del af dommen afsonede han i det åbne statsfængsel Kravskog Hedes Ydforskan. Til de medinsatte fortalte han, at han sad i fængsel for at have forsøgt at slå sin kones elsker ihjel. Det var ikke rigtigt, men det skulle vise sig at være en næsten prophetisk løgn. Mikkel Kold Nielsen blev i begyndelsen af 2002 i en alder af 1943,

løslet nogle måneder før tid for god opførsel, og han flyttede til Skagen. Her fandt han hurtigt sammen med en yngre kvinde Karina på 29 år, og hun flyttede efter kort tids kæresteri ind i hans lejlighed. Alt gik uhyggeligt stærkt, parret blev ringforlåget og flyttet altså sammen, men samtidig blev Karina udsat for vold, al sammen efter få måneders bekendtskab. Det blev aldrig rigtig godt imellem dem, og den sidste fredag i juni 2002 blev Karina gennemtæsket af sine nye partner, kun få dage efter, at de var blevet forlåget. Selvom de kun lige havde lært hinanden at kende, var det allerede nu, at bæret flyd over for Karina, så voldsomt havde det været. Hun flyttede fra Mikkel Kold Nielsen hjem til sin ekskæreste Kims mor, hendes tidligere sviernmor, for at komme væk og i sikkerhed. Karina og 34 år i Kim havde været kæresterind til fornyeligt. Hun var gået fra ham efter, at han havde fået en døm på to år for noget med helt andet kriminalitet, som han nu var i gang med at afsåne i det åbne fængsel Sønder Årme, men for tiden var han på udgang. Kims 32 år i mor boede i et klassisk skagenskult hus med en velholdt græsplæne på en pen vildere vej, og hun og Kim tog imod Karina den fredag, da hun kom til dem for beskyttelse efter at have fået bank. Kims mor var typen der åbnet armene for folk, selvfølgelig mod Karina bo hos hende, hvis hun havde brug for det. Så hun og Kim så på sofaen i stuen, der var ikke noget romantisk mellem dem længere, de var blot gode venner. Ligesom at Karina havde fundet en ny kæreste, som nu nærmere var en ekskæreste, så var Kim også sammen med en ny, som han planlægger flyttes sammen med, når han kom ud af fængselen. Allerede to dage senere, altså to dage efter, at Karina var rykket ind hos Kims mor, demonstrerede Mikael Kold Nielsen, hvorfor hun havde brug for at søge tilflugt hos sin ekskæreste. Han havde fundet ud af, hvor Karina gemt sig og troppede op på adressen, men han nødde ikke at komme indenfor før Kim stoppede ham og bad ham for svinden. Han lyttede og tog afsted. Men han var optændt af raceri og chaloci over, at Karina overnattede hos sin ekskæreste. Kun to dage senere midt om natten, onsdag den 30. juli 2002, vundede Kims mor for at gå på toilettet. Det brægte hende gennem stuen, hvor Kim og Karina lå at sove på sofaen. Det var mørkt, men hun kunne mærke under sin fødder, at der lå noget våt på stuegulvet. Hun tendte lyset for at se, hvad det var. Det var safte vand, hun havde trådt på, konkluderede hun efter at have trygget på kontakten. Hun gav så straks til at vække Kim. Klocken var omkring to om natten, men hun ville have ham til at tørre det op med det samme. Sådan var hun med den slags meget ordentligt, så noget skulle klare os øjeblikligt. Men Kim var ikke til at vække, og nu så hun, at det ikke var safte vand. Kim og Karina lå døde på stuegulvet. Bekke var blevet skudt gennem hovedet på tæthold.

Nej, nej, nej.

Det var et skrekligt syn og et frygtligt chok.

Helt, helt forfærdeligt, men også, tænk, hvordan hjernen fungerer.

Safte vand.

Safte vand. Det kan ikke være det værste tænkelige hervalg.

Altså, det lyder virkelig som om, der har lige gået noget tid før hendes hjernes har kunne følge med, og rent faktisk opfattet, hvad der har skete der.

Hun skulle på toilettet. Hun så os stadig, når man skulle op på toilettet om natten, ikke?

Jo, jo.

I mørket, ned igennem stuen, og pludselig sådan, har hun været, jeg står på noget våt.

Safte vand.

Tænder lyset. Det er safte vand.

Det var hendes første tanke, ikke?

Stået på det.

Stået på det.

Den 32-årige kvinde løb panisk over til Nabronen, og hamrede på deres dør i mørket, fullstændig fra den,

og ud af stand til at forklare, hvad der var galt til parede, der boede i Nabrohuset.

Mannen gik med tilbage til hendes hus, hvor han så de to blodde i lige i stuen,

og der efter blev der slået alarm.

Og det her Nabropark kører det senere Kims mor på sygehuset, fordi hun tydeligvis var i chok, og havde brug for hjælp, og de blev også hos hende hele natten, skrev BT.

Samtidig blev sagen efter forsket på højtryk.

Politiet blev efter kort tid klar over, hvor de skulle lede efter den bevæbnet,

og tydeligvis farlige gerningsmand bag det blodde i dobbelt drab.

Afrygt for, at Mikael Kold Nielsen måske var så galt, at han lå på lure med et våben, og var klar til at skyde en vær.

Ringede de første omgang hjem til ham, for at lide at lure stemningen.

Det kan jeg da godt forstå.

Nu ved de, hvem han er, de ved, hvad han har gjort før.

Det ved de, nemlig.

Og de ved, at nu er han tændt fuldstændig af igen.

Hætten er simpelthen råd af.

Og det lige nu. Han er lige skudt de her to mennesker.

Og han er tydeligvis ikke en, som falder ned, når han lige foretængt over sagerne.

Altså fordi også første gang, hvis han har planlagt det her, alt efter, om han havde planlagt at truge, eller hvad det var,

så har han haft en køretur derhæn.

Han har også kunne finde geværet frem.

Han har trådt ind.

Den her fantastiske unge kvinde, som rent faktisk for mor og få ham talet lidt ned, gør også alt, hvad der står i hendes magt.

Det gør alligevel...

Og han satte sig ned og lavede geværet fra sig.

Men han switchede lige så hurtigt.

Så talet lidt anthentligt.

Den 37-årige så kom ind i rummet.

Men meget, meget kort lund, ikke?

Han holder både sit racer i lang tid, og det er lidt at tænde igen og bluse op igen, ikke?

Ja, så de forsøgte at ringe til ham.

Og tænkte, det kan være, at han tager den, og at vi så kan overbevise ham om at falde ned.

Også for, altså, i primært derfor at undgå en farlig situation for deres betjente.

Hvis de bare banker på, ikke?

Hvis de bare begynder at skyde på dem, eller?

Ja.

Det kunne man ikke vide.

Men telefonen ringede uden at blive taget.

Derfor måtte Kamm Klætte, betjente fra Frederik's Havn,

tage hjem til Mikael Koldnildsens lille lejlighed i et socialt boligområde, uden at vide, hvad der ville møde dem.

De tog ingen chancer.

Det var alvor det her, de havde, som vi lige har talet om, set hvad den 43-årige var i stand til, og det var grumt.

Så det var ikke noget med at banke på eller forsøge med lidt snak gennem døren,

som det første sprængte politiet hoveddøren, og dernæst stormede de ind i lejligheden.

Desværre til et søvligt og barsk syn igen.

Mikael Koldnildsen lå i sin seng, død, han havde skuttet sig selv i hovedet efter at have lagt sig til rette.

Okay.

Han havde ikke efterlagt noget, der kunne forklare, hvorfor han havde handlede så dramatisk og gjort sig til dobbelt mord.

Men allerede næste dag lød det, at politiet ansåg sagen, som opklarede det fortalt kriminalinspektør Jørgen Hansen fra Frederik's Havn, politi til DR.

Også selvom det stadig lige skuffaslås af politides våbentechniker i København,

at der var tale om det samme våben, en kalibre 22-ser lungræffel i begge tilfælde, altså både hjemme Kims morers hus,

og det han så havde brugt til at skyde sig selv med.

Ja, men prøv at høre. Man kan jo godt tænke, det er jo fuldstændig åbenlyst.

Vi ved jo allesammen godt, hvad der har skete.

Men det er meget betrykkende at høre, at politiet selvfølgelig også tjekker det åbenlyse.

Ja.

Ja, ja, ja. Tænk hvis det var, at nogen havde stageet det, ikke?

Ja.

Undersøgelser på Gærningsstedet viste, at Mikkel Kold Nildsens handling havde været overlagt, når i planlagt og gennemført.

I mørket, ude foran det nymalede hus, havde han allervørst kappet telefonledningerne over, så hjemmes beboere ikke kunne slå alarm,

hvis de skulle nå så langt, som til at forsøge det.

Bagefter havde hans madret et vindo i hoveddøren og kunne på den måde komme indenfor. Der var ikke nogen naboer, der havde hørt noget, og Kims 62-årige mor var høresvækket, så hun opdagede værken, at hoveddøren blev brudt op, eller de brav, der efterfølgende lød i stuen. Måske var det jo i dørets hældigt, at hun ikke hørte noget, fordi hvis hun var gået i stuen... Men ned kan han ikke have haft noget at skyde en gang til.

Det er da jo ikke nogen grund til at tænke, at han ville have haft noget problem med, vel? Nej.

Da 29-årige Karina og 34-årige Kim var døde, satte Mikael Kold Nilsen sig op på sin cykel. Den havde han også været inkommet på. Trampet i bedalerne hele vejen hjem, lavede sig i sin seng og skyd sig selv gennem hovedet.

B.T. skrev næste dag, at dobbelt mor havde måske været en misforståelse.

Morton tog fejl. Kim og Karina døde uden grund, skrev er visen.

Altså to fejl, hvordan det skulle have været nogle andre mennesker, eller bare det her med, at de jo rent faktisk ikke var kærester?

Ja, det er det sidste.

Der var ingen som helst grund til, at Mikael Kold Nilsen brød ind i huset midt om natten og gennemhålede Kim og Karina på tæthold.

For de var kun venner, fortalte bekendte tavisen.

Og på den måde var i chelousien Mikael Kold Nilsen var optænt af en rent og skær misforståelse. Og man prøver at høre, at hun er der altså også, fordi du har givet hende tæsk.

Ja.

Og ikke kan slet væk fra dig.

Og jeg tænker ikke, altså selvom han havde vist, at der ikke var noget romantisk mellem dem længere, at det så havde fået ham til at falde ned.

Altså han var jo vrede over, at hun var flygtet fra ham og ville væk fra ham.

Og så at hun sygte tilflugt for sin mand, som hun i ordning købet havde været kærester med. Og ofte ikke.

Alle de tanker, han kan have haft om, at når man så er det ham, hun løber til, når hun har brug for hjælp og har brug for at være i sikkerhed, ikke?

Ja, ja, altså Uans, jeg tror ikke, det havde ændret noget for ham, hvis han havde vist, at der ikke var noget romantisk.

Altså fordi hun løb væk fra ham?

Hun ville væk.

Det var afvisende.

Og det er det allermest farligt for en voldstremt kvinde, som vil forlade sin mand.

Jo, men her bliver det ligesom fremlagt, som om, at hvis han havde vist, at Kim og Karina ikke havde noget kørende, så havde han ikke skudt dem.

Tror jeg ikke på.

Det tror jeg heller ikke på.

Jeg tænker mere, at det kan være, at Kim er et tilfældigt offer i den her sammenhæng.

Altså, at han var ude for at slå hende i hjælp.

Og han var der så tilfældigvis.

Altså, han havde ikke været i hjælp.

Jo, men så havde de jo også haft det her samme stød et par dage før, ikke?

Ja.
Hvor Kim havde været sådan du skal forsvinde.
Så på den måde havde han jo nu gjort sig til part i Sagen, ikke?
Ja.
Og ham var han også fred på forestille, eller hvad?
Ja, men jeg tror, du har ret.
Jeg tror ikke, at det gjorde nogle forskel til og fra, om de havde et forhold eller hvad?
Nej, og hvis Karina havde gemt sig et andet sted, så var Kim ikke død, selvfølgelig.
Nej.
Men så havde det måske været en anden.
Så havde det måske været en anden, ikke?
Selvom er vi så konkluderet, at der muligvis var tale om en fejl her.
Der var slet ikke grund til den chalossi, fordi der var jo ikke noget mellem dem.
Så blev betegelsen trekhandsdrama også brugt i denne artikel.
Der var ikke noget trekhandsdrama her.
Der er en person med et skydevåb, der vælger at skyde to andre.
Der var jo ikke noget interaktion på den måde, eller noget de havde gjort, som kunne anskues, som værende forkert.
Ja.
Så trekhandsdrama, det er lidt forkert, synes jeg, at sige her.
Ja, jeg tror måske ikke, at jeg tænker, at det der fejlen ligger, hvis man skal snakke om, at der måske er begåede fejl.
Altså, vi har med en person, der gør her, som har siddet inden for drafsorsøg.
I et meget lille set-up, ikke?
Det er egentlig gået hver for sejt, ikke en akutskinneri, eller slåskamp, et eller andet.
Han har tid, han finder et gavære, han kører hen, han skyder.
Det er rigtigt. Han kan jo ikke poppe råbe sig af figt.
Nej.
Det var planlagt.
Nå, planlagt i begge tilfælde, ikke?
Altså, første gang i 95' kørte han afsted på sin knallert, ude på landet.
Bum, bum, bum, bum, bum.
Med sit oversavde jakkevær.
Tænke, tænke, hvad skal jeg nu, hvor jeg er på vej hen?
Her skal jeg dreje til højere, fordi jeg ved, hvor jeg vil hen.
Og så ladere forestille os, at han er rigtig vred, da han parkerer knallerten og går indenfor, og så finder han ud af, mit offer er ikke hjemme.
Og der er faktisk en uskyldig tilstede i forhold til det konflikt, han synes, han havde.
Som faktisk for ham til at sætte sig ned og lægge det her våben fra sig, ikke?
Ja.
Og alligevel så han bare parart lige så snart manden så træder ind i rummet, ikke?
Ja, han sover for.
Og her, altså ja, han havde overskudet til lige at kappe telefonledningerne over.
Ja, men det starter jo lang tid før, det er han har god tid på cyklen, ikke?

Altså, og gør det alligevel.

Og jeg var, ved du, hvor lang tid han sade inden? Han fik dumme på 8 år, men...

Ja, det skete jo i 95, og så var han ude i 2002, og det beskrevde, at han kom ud nogle måneder før tid, for god opførsel.

Okay. Har vi ikke med en mand at gøre her, som der er nogle farvpersoner, der burde have suttet? Eller giv ham noget vredbehandling?

Altså, det er jo så det, fordi det her, det skete altså kort tid efter hans løsladelse for drabsforsøg.

Altså, kort samme år, ikke? Altså, samme for... Altså, han blev løsladt, som jeg forstår det tidligt i 2002, eller i foråret 2002.

Og det her skete i sommeren 2002. Han har lige tilbracket mange år på et trammar, ikke?

Ja, jo, og starter direkte ud med et eksplosivt forhold.

Som er voldeligt, voldeligt. Altså, han genbankede hende, ikke?

Ja.

Ja, det skete med det samme. Og i og med, at han var kendt af systemet, så kan man vel godt så minimum tillåde sig og stille det spørgsmål, om det her dobbelt rep kunne have været undgået.

Fordi han, fordi systemet visste, hvem han var, ikke?

Ja. Jeg kunne bare godt have en forhåbning om, at en mand som ham havde fået, og det ved vi jo ikke om han også fik, men jeg kunne godt.

Jeg ønsker mig i hvert fald, at man så minimum fik behandling.

Vrede, forvrede og volde og...

Anker management. Han var åbenlyst voldeligt og åbenlyst farligt.

Ja.

Så hvordan vurderede man, hvor vurderede man, at han var nået til, da man lystlovede ham?

Ja.

Fordi det her skete altså lige bag efter.

Ja.

Det er eksplosivt. Altså, første gang med drevsosøet, og anden gang også, ikke?

Og vi ved, at det sværer ikke mere om ham eller hans baggrund, der måske kunne gøre, at vi kunne forstå det, eller altså få det satte i en eller anden kontekst.

Ja.

Han valgte at tage sit eget liv jo også, altså så optændt, at alle mulige følelser var han ikke?

Jo. Altså...

Altså, virkelig var det for ham, at han var så vred?

Ja, han var så vred, så han gjorde det her, men troede ikke, at det handler om, ikke at Åger stod til ansvar.

Og så han viste godt, at de ville vide, hvem det var, og de ville komme efter ham lige med det samme.

Og man lige valgte at tage sit eget liv, det er altså ultimativt, ikke at Åger stod til ansvar.

Ja, det har jeg simpelthen ikke noget svar på. Altså, det ved jeg simpelthen ikke.

Nej, det er jo vildt, ikke? Det er det jo.

Fordi I det der raseri, der ligger også en eller anden form for ret færdiggørelse fra hans side.

Altså, jeg tænker, han synes han har ret til at føre sin vrede ud på andre mennesker på den her måde.

Og det her er så fantastisk, at jeg straffer andre.

Altså, han skulle hevne noget.

Men så vinder han den ind af, bag efter.

Men det kunne vi måske godt tale lidt mere med en psykolog om.

Jeg ved faktisk, vi har et ret spændende servicenit på bedring.

Det kunne være, at det kunne være oplagt at tale om det der med hende.

Fordi det er jo ikke så sjældent i sager, hvor chaloci bliver beskrevet som hovedmotivet.

Det er rigtigt.

Så hvad handler det om?

Altså, hvor der også er partnervolde involveret i meget alvorlig og høj grad.

De her konflikter, hvor det er personligt.

Så der er både en bekendt partner, der skal straffe sig med døden.

Og så tager de også deres eget liv.

Hvad handler det om?

Den her, som er at vente om og vente ind af.

Begå det ultimative mod sig selv også.

Ja.

Den skrev vi lige på listen.

Og over ting, vi gerne vil spørge om.

Denne her sag, Andrew så med et selvmår, og derfor skete der ikke mere, ikke juridisk, og heller ikke i pressen.

Der blev skrevet meget lidt om det.

For at fortælle om dobbeltrapet i skan, begået af en mand, der tidligere var døbt for drabsforsøg, fatt i ekstrabladet Bt Jyllandsposten, Ritsav, politikken og DRDK.

Har du noget lignende med nogle af de samme temaer og motiver?

Ja.

Er det rigtigt?

Ja.

Der er nogle sammenfald, som jeg synes er underlig.

For underlig?

Ja, som det her med vores hjerner, måske arbejder lidt på samme frekvens en gang imellem.

Så får du to for én hos Stile.

Du betaler kun for den dyreste, når du vælger to på briller, bagge inklusiv brilleglas, og du kan vælge imellem alle brillestel.

Og så de store mærker, som Gucci, Tom Ford, Buzz, Saint Laurent, Armani, Ray-Ban, Lina Ricci, Mulberry, Eskater med flere.

Sådan er to for én hos Stile.

Sar er ved at flytte, så hun har lånt et plads af sin forældresgarage.

Nå, hun lige fået et billede af deres hund på mobilen.

Den har blevet pudet i hendes nye sofa i tusind stykker.

Sar kan mærke, at hun også går lidt i stykker inden i.

Hvor mangler du et tryksted at opbevare dine ting, mens du flytter?

Lige nu får du 50% rabatt i første to måneder.

Pillet kan self-storage plads til alt.

Udens tilbud i lavkagehuset er lidt af det søde til dig selv.

Til kaffepausen eller helt tilfældigt.

I denne uge kan du få en herligt sprød og snasket spandager til kun 15 kroner.

Find udens tilbud i alle lavkagehuse på nær i luftavnene.

God mad og nøblerklodring.

God mad for mig er økologiske gulvåder.

Altså, jeg er mere til bagværk.

Jeg ved det godt, men jeg elsker bare en god pløv.

Jeg er til.

Vrenser, alle slags.

Uanset, hvad god mad er for dig, kan du finde det hele i Føltex.

Få det hele, også det du kan lide.

Det er så unik en oplevelse, altså bare det sus i maven, man får.

Når man åbner den luge, så kigger du direkte ned på jorden.

Og man kan ikke undgå at få en fornemmelse af, at man kan falde dernede.

Kom sætter på historien med dato.

TV2 daglige nyhedspodcast.

På det svensket politiske hjemmeside, der er der en sektion som hedder Carla Falt.

Altså Kolde Sager, Cold Cases.

De offentliggjorde i 2010 en liste, som nu er op på flere 100 navne.

Og det er nogle af de uopklagede sager, man har taget frem fra skuffen,

og i følge af det svensket politi arbejder aktivt på.

Der er en lille smule fakta om at være sager, måske et billede,

og sådan opfordring til, at man ringer til dem eller udfylder en kontaktformular,

hvis man har information om sagen.

På den liste, der står navnet på en dansk kvinde.

Er det rigtigt?

Det ser ud som om, at det blev tilført i 2020.

Det er en sag, jeg har haft liggende et godt stykke tid,

fordi hendes søn skrev til os på et tidspunkt og spurgte,

om det kunne være noget for os at kigge på, hvad der var sket med hans mor.

Og var det derfor, du slæbte mig til Malmø forleden?

Det var det nemlig, fordi der er meget, meget lidt at finde på nettet,

og det er ikke en sag, man har interesseret sig for at have hjemme.

Så det krævede lidt e-mails frem og tilbage for at finde ud af,

om man kan få adgang til det svensket kongelige bibliotek,

på en eller anden måde.

Og det kan man på en enkelt computer på stadsarkivet i Malmø.

Der er vores dag over bron.

Vores udflugt til Malmø.

Jeg slæbte dig med til Malmø, og det var en hyggelig dag,

men en del af dagen blev også brugt på byens arkiv,

hos de meget sødere hjælp som bibliotekar der.

Ja, det gjorde den.

Inge Nielsen var 37 år, da hun i 1991 besluttede sig for at flytte fra København til Sverige.

[Transcript] Mørkeland / Episode 222

Livet havde ikke været helt enkelt op til at hun valgte at starte på en frisk. Faren til hendes to børn var død, og siden havde hun derfor stået med ansvaret alene. Det havde i følge ekspressen, som havde talt med Inge's søster, før til, at hun i perioder var deprimeret og drækk for meget. Tross modgang elskede Inge livet. Hun havde store drømme og ville gerne have en uddannelse og håbet, at det kunne blive i restaurationsbranchen. Hun holdte af at lave mad og var rigtig god til det. Inges mor og søn boede udenfor Kristians stad. Moren var syg med kraft, og det var bare en af grunde til, at Inge gerne ville flytte tættere på den del af familien. Efter 6 måneder i den lille by Killebær, godt 30 km nord for Kristians stad, fik Inge arbejde som økonomiasistent på et gymnasium og flyttede 14 km sydpå til en lejlighed i den lidt større by Osby. I 1993 mødte hun kærligheden, eller hun blev i hvert fald forelsket, og den godt 10 år ældre Lasse, som han hed, flyttede efter kort tid ind hos hin i lejligheden i Osby. Så Umebart gik det jo godt i hvert fald udad til, men bag hjemmes fire vægge var slag, spark og kvæletag hverdagskost. Inge flyttede igennem denne gang til Broby og kom en dag ind på drømme restauranguddannelsen i Kristians stad i foråret 1995. Men Lasse, han var også fuldt med. Hun var en smuk kvinde og vældigt af sine medstudierne. En studiekamerat, Vendavn Jette, fortalte senere, at hun huskede Inge som et dejligt menneske, som godt kunne lide at have det sjovt. Men Jette kunne også godt huske Inge's kæreste, for han kunne nemlig ikke lide, at Inge hade andre mennesker i sit liv end ham. Altså ingen andre end ham. Han både hentede og brugte hende hver dag. Han ringede konstant til skolen for at tjekke op på hende, eller han ringede og spurgte efter hende, hvis han ikke lige vist, hvor hun var. Og det er skrejligt, fordi det der var på en tid, hvor der ikke var nogen, der havde forståelse for, hvad sådan et menneske gennemgik. Altså hun kunne ikke forklare det til nogen. Der har ikke været de ord, der er i dag til at hjælpe hende med at beskrive for nogen, hvad hun gennemligede og hvad det var derfor, gik. Hun har ingen gang rigtig kunne formulere det selv. Yette mente også at vide, at det kom så videre skolevejlederen forbød Inge at tale med Lasse på skolens telefon, som jeg forstår det, fordi Lasse havde ringet så meget, at det var i en chicane for skolens ansatte. Studiekammeraterne indsog, at Inge havde problemer, og fasaden kraglerede til fulde, da Inge duckede op i skole med blå mærker og snitsorg i hele ansigtet.

Inge havde flere gange talt med Yette om, at hun gerne ville forlade Lasse, og hun havde forsøgt, men hun kunne ikke klare det selv, og hun følte ikke, at der var nogen hjælper hende nogle steder. Først, da Lasse blev dømt for vold mod Inge og kom i fængsel i en måned, der kunne hun trække været bare lige en smule, og blandt klassekammeraterne så man tydeligt, at hun blomstrød op, var glade og begyndte at snakke om drømme for fremtiden.

I juni 1995 forsøgte Inge at få et tilhold mod Lasse.

Men det blev i følge ekspresen afvist hos politiet, fordi Inge tidligere havde haft et tilhold, som hun i følge politiet selv havde haft en andel i, hvor blevet brudt i det, hun havde lukket ham ind i lejligheden af så Lasse.

Ej, forklaringen på det var i følge Inge's søster, at Lasse havde stået ude på gaden, og råbt og skrevet og skabt sig helt onsdag i flere timer.

Inge var blevet bange for, at balladen ville gøre, hun ville blive smidt ud fra sin lejlighed, hvis hun ikke fik styr på situationen, og hun havde heller ikke synes, at det kunne være naboernes problem med alt det på styr, så hun havde til sidst valgt at lukke ham ind for at sætte en stopper for larmen.

Og så var politiet sådan, nu er det din egen skyld.

Det her tilhold bortfaldrer, og du kan ikke få et nyt.

Du har selv valgt at tage imod kontakt.

Så det brugte politiet nu imod hen,

og Inge kunne derfor ikke få et nyt tilhold.

Det er så langt ud.

27. Juli 1995, ente Inge igen på sygehus.

Ja, det var et kæmpe svigt.

Den sygeplejske, der tog sig af hen, kunne senere tydeligt huske de mange skader, som Inge kunne vise frem.

En flækkede læbe, blå mærker og snitsorg i forskellige stadier af helingsprocessen.

Det var altså ikke alt sammen noget, der lige var sket.

Inge havde i følge sygeplejsken ikke lagt skjul på, hvor bange hun var.

Hun var godt klar over, at det var tid til at komme helt væk fra lasse.

Hun havde endda givet udtryk for, at hun frygtede,

at hvis ikke det lykkedes hen og kom væk fra ham nu, så ville det være for sent.

I følge sygeplejsken, som hed Anki, så sagde Inge.

Hvis jeg ikke kommer væk, så vil det lykkes ham at slå mig hjelm næste gang.

Anki og Inge talte så godt sammen de dage hun var indlagt,

at Anki fik hen overtalt til at ringe til et krisessentet.

Der var også noget utroligt paradoxalt ved det her scenarie,

fordi på den ene side vil han have fuld kontroll over hende,

og han vil hele tiden være sammen med hende,

og hendes bekræftelse ved, hvor hun er og hvad i kontakt med hende.

Du min, du min, du min, jeg skal have dig hele tiden.

Og så med den anden hånd bliver hun gennem tæsket.

Ja, igen og igen.

Men du har fuldstændig ret, der er det her.

Misforhøjde.

Der er den, altså det er jo så ikke det, at det kommer,

men der er jo den, vi kan godt forstå det som en form for kærlighed,

det der med, at jeg vil bare have dig, jeg vil have dig hele dig,

jeg vil have alt af dig, netop samtidig med, man slår og sparker.

Og så det her rasene havde på den anden side ikke?

Du skal bare i en grad, så hun bliver indlagt i dagligst.

Og det har helt sikkert været svært at tænke den her tanke med

og tage kontakt til krisessenter, altså det grænsoverskridende ikke,

men sygplejsten får hen overtalt.

Det svære fik Inge til synlædende den besked,

da hun ringede til krisessenteret i Kristians stad,

at hun ikke boede det rigtige sted til at kunne få hjælp hos dem.

Inges håb var i stedet, i følge Anki,

at kunne få hjælp af kommunen til at flytte i en ny lejlighed et hemligt sted.

Men det var ikke at være politietilbud.

De besluttede i stedet, at Inge skulle have en overfals alarm.

På den måde ville hun kunne trykke på den, hvis lasse dukkede op

og hjælpen ville så komme så hurtigt som muligt.

Det var altså godt klar over, at der var far på fær.

Det var jo så tydeligt, altså alle i hendes omværdnen kunne jo fortælle om,

hvor vildt hans stalking var.

Hendes legionale kunne også vise.

Så ikke noget tilhold, men gerne en overfals alarm.

Alarmen blev bevilget til levering og i brugtaning første uge af august 1995.

Det kunne pass fin med, at Inge blev udskredet fra hospitalet

og ikke længere kunne være i sikkerhed der.

Men desværre, så havde politiet ikke flere alarmer liggende,

så den ville blive forsænket, og der ville gå et par uger for,

at Inge ville kunne få sin alarm.

Men hun nåede aldrig at få den.

Hun er blevet svigtet så hårdt i det her.

Altså så mange, så mange steder.

Nej, hvor er det for færdligt?

12. august 1995 ringede telefonen hos alarmcentralen.

Klocken var i følgelige politides regionale,

efterforskningsindhed syd, lidt i seks om morgenen.

Det var Lasse der ringede og sagde, at der var sket noget med hans kvinde,

og de havde brug for hjælp.

[Transcript] Mørkeland / Episode 222

Det var et desbrug.

Det stod som om, at det var direkte citat.

Der er sket noget med min kvinde.

Men da ambulancen kom frem, hangte der en sedel på døren, hvor der med store ubihjælp blev buksdag over stod.

Forsvind, vi har aldrig fået hjælp.

Så...

Nej, det fortæller du mig ikke.

Det fortæller du mig ikke.

De kørte igen.

Ja.

Først et par timer senere efter, at Lasse havde ringet til en præst, blev politiet tilkaldt.

Jeg ved ikke præst, hvad Lasse fortalte præsten, men det var noget, der fik ham til at ringe efter hjælp.

Og først der kom ambulancen tilbage til engelsk lejlighed, og denne gang ignorerede de sedel på døren og gik ind.

Indenfor mødte der redderne et frygtligt syg.

I sovværelset lå 41 år i Inge på sengen.

Hun var død, og hendes krop var svært misshandlet.

Hele lejligheden bar præd, at den vold Inge var blevet udsat for.

I flere værelserne var der blod på væggene.

Da politietsteknikere ankom til stedet, tog de også prøver på flere knive, som blev fundet på gærningstedet.

De indsamlede tekniske bevisere blev testet,

og man kunne senere konstatere, nok ikke til nogen store overraskelse,

at det var Inges blod, man havde fundet rundt om i lejligheden og på knivene.

Jeg er godt nok nysger i efter at vide, hvorfor det her drab optræder på en lille store uopklagede sager.

Lad os lige gennem den til sidst, for jeg har mange spørgsmål.

Men jeg ved ikke, om jeg kan vente så længe, for jeg har faktisk lyst til at gå lige nu.

Det må du ikke.

Det bliver værd.

Det kan simpelthen ikke blive værd.

Det bliver meget værd.

Det bliver ikke værd for Inge, men for alle andre.

Hvor er det absurd?

Politiet gav familien besked over telefonen, om at man havde fundet Inge død.

Det er svært at forestille sig, at en sådan meddelse kan blive mere råd og tragisk, end den bare er, af natur.

Men jeg synes det er brutalt at leverere den over telefonen.

Og hvis det ikke var nok...

Nej, du skal ikke fortælle mig, at de sagde, det var selvmorgere.

Nej, det gør jeg ikke.

Men skæbnen ville, at Inge Statter fik beskeden på barselskærn.

Inge var blevet mormor, næsten samtidig med, at hun blev fundet død.

Nej.

Det er simpelthen så frygtligt.

En obduktion viste to dage senere, at Inge havde 76 forskellige skader rundt om på kroppen.

Inge skryblich kropp havde været udsat for totuer gennem længere tid.

Mange måneder.

Og når jeg bruger så voldsomt et ord som totuer, så er det fordi, der ikke er noget andet, der er dækne.

Inge var blevet slået, bidt, støkket og snittet med knive, brænnemærket med sigaretter og sparket over hele kroppen.

Det kom en dag frem, at hun var blevet voldtaget med et kogben.

Dødsårsagen, det var en jernoplødning.

To uger efter hendes død ankom overfalsalarm.

Jamen, jeg er helt færdig over det her.

Inge havde i de to år forholdet stødt på, men Lasse forsøgte at slippe væk fra volden flere gange.

Hun havde prøvet at råbe kommune, politi, sygeplejsker, læger, krisessenter og socialforvaltning op.

Tilhold havde ikke virket, og der havde ikke været penge i kommunekassen til at finde hende et andet hemligt sted at bo.

Krisessenter skulle efter sine ikke have kunne tillade, at hun fik en plads på grund af, at kommunegrænsen i den sammenhæng lå det forkerte sted.

Om en overfalsalarm havde gjort en forskel, det ved jeg ikke, men ventetiden var under alle omstændigheder for langt, og den ankom for sent.

Sist november, start december 1996, kom sagen for retten i Tingretten i Kristians stad.

Anklager Kristas Strøm, skulle på Anklagermyndighedens vejne bevise tiltalerne på mishandling, tvang, trusler, frihedsberøvelse og vold med døden til følge.

Det lyder som en enkelt og lige til sag med, hvad vi ved.

Inges mor, som var syg med kraft, havde sagt, at hun ville holde ud til gærningsmanden blev dømt, men kræfterne ragt ikke.

Familien var overbevist om, at det var ingen stød, der gjorde, at hun ikke havde styrken, og derfor nåede hun ikke at se, hvad retten besluttede.

Men det lyder så også som om, at det måske er meget heldigt.

Det var måske en lille nået, for her kommer det.

Nej, nej, det kan jeg faktisk ikke holde ud.

Det kan ikke helt udlukkes, at blødningen i hjernen er opstået ved et fald.

Det er derfor ikke bevist, at blødningen er opstået af det overgreblasse usat henfor.

På den baggrund blev lasse frikant for vold med døden til følge, og kun kendt skyldig i mishandling, tvang, trusler, frihedsberøvelse.

Og det taxerede den svenske stat til 18 måneders fængsel.

Ja, men jeg har ikke nogen ord.

Jeg har ikke nogen ord.

Anklageren overvejede om straffens længde sko angæs, men der kom ikke mere ud af den sag tilbage i 1996.

Det er så grotesk.

Ja, det er så grotesk.

Og hun er blevet svigtet af alle de her instanser, jeg fortalte om, også at det er svigtet fortsætter efter hendes død.

I forbindelse med afgørelsen og intervjudekspresen efterfølgende dommere Carl Odenkrantz, de ville gerne høre, hvordan retten kunne være noget frem til en konklusion, som lød på, at det ikke kunne bevises, at enge ikke var faldet.

Det er til trods for, at anklageren i følge Christiansbladet havde fremlagt invodering i retten fra læger, som havde konkluderet,

at de skader ikke havde i ansigtet bare.

Typiske for en person, som har blevet misshandlet og ikke for nogen, som var faldet og havde slået sig.

Ah, men undskyld, det kan han fem år i skulle der konkludere.

Ja, dommeren svarede, at han menede, de havde udsavnet om, at hun jo kunne være faldet fra obduktionsrapporten.

Det mente han.

Lister Niklas Svensens Sport, selvfølgelig, hvordan det kunne være, at Lasse ikke blev dømt for vold med døden til følge,

når han bevisligt havde torturerede hende i godt to år og frem til hendes død.

Her henviste dommeren bare til, at det jo var anklagerens job at bevise, at volden havde ført til døden, og det havde han ikke gjort.

Hun kunne være faldet, det var ikke bevist, at hun ikke var faldet.

Det førte til spørgsmålet, skulle det bevises med 100% sikkerhed?

Det ville han ikke svare på, han ville ikke forholde sig til noget med procentsatser eller sandsynligheder, men svaret så.

Selvom meget taler for døden opstod som en konsekvens af en andens handlinger, så kan det ikke udlukkes, at det skete på en anden måde.

Prøv lige at høre, det kan man jo sige til alle sager.

Ej, hvordan bliver nogen sende dømt i Sverige?

Sverige, hvad foregår der? Hvad har jeg? Sverige, hvad fuck foregår der hos jer?

Er der nogen der liker at kigge på det her igen?

Jeg hører til trods for 66 alvorlige skader, sluttede dommerne af med at konkludere, at døden jo selv i sådan en situation kan opstå af mange forskellige årsager.

Altså så spark, snit, bid, brændsår, kogben, alt muligt.

Det dør du midt i, men det kunne jo også være, at du var død af.

Jeg ved ikke, om jeg er mest farvet over de svigtum blev udsat for op til sin død, i mange år op til sin død, eller det svigtum blev udsat for efter sin død.

Det er så frygtligt, det er trækisk.

Hvordan har du ikke væltet borgere i løbet af unge, mens du har arbejdet på denne her? Hvorfor har jeg ikke hørt dig skrive?

Næsten tror jeg ikke, vi har hørt noget mere forkeret og uaffærdigt.

Altså jeg tror, jeg har slået en lille smule fra, og så har jeg begravet mig meget mentalt i det her ene spørgsmål, som du også berørte lige før.

Det undrer mig, hvorfor står Inges død på politiske liste over cold cases, som de arbejder aktivt på.

Ja, og det er mit næste spørgsmål, fordi nu er den, den blev vel så afsluttet med det.

Der var ikke nogen, der er anket anklagemyndighed.

Nej.

Det accepterer vi.

Og på den måde synes jeg jo, de har accepteret, at det var et uhæld, ingen døde ved et uhæld under vold.

Ja, det var det stemple, denne her sag har fået.

Så jeg ved det ikke.

Altså jeg har forhørt mig lidt, og det kan selvfølgelig være en teknikalitet.

Altså der er ingen, der er dømt for drab, det er forstået som uafklaret.

Men er der et drab, når retten allerede har vurderet, at der er nogen, der fortæller om et uhæld?

Nej, det kan jeg slet ikke forstå.

Sagen er bare flere gange blevet kaldt et drab af politi og presset, og igen og igen overordnede blev trukket frem i artikler, som lærerne en af dem politiet gerne vil have offentlighedens hjælp til løse.

Her, for eksempel, der er en overskrift højervisen nøreskående.

Vi har hjælp til at opklare mor.

Så følger han kort beskrivelse om stendthederne, omkring ingen stød, hvornår man fandt hende og hvor, og så står der.

Altså der er vel at mærke udlukket en masse, der står bare, fundet død i sin seng på det her tidspunkt.

Og der blev ringet til politiet på det her tidspunkt. Der står ikke noget om alt det her med X-kasten og volden og sådan noget.

Så de trækker den igen og igen frem, som han sagde, de hjerne vil have hjælp fra offentlighed til operar.

Ja, så står der politiet, håber nu, at dem som eventuelt har information eller tips om, hvad der kan være sket i forbindelse med moret på ingen endelse.

Det er kontaktpolitiet 114114.

114114.

Skal vi alle sammen ringe heja, politen?

Ja.

Det var lasa.

Ja.

Det var lasa.

Ja, og de siger så, at det kan handle om noget, man selv har oplevet eller endelig information.

Hvad er de i tvivl om?

Hvad er de i tvivl om?

Altså, hvem er os ringer?

En mand er dømt i sagerne og udfaldet lød, og han mishandlede en grøft, men at selvede dødsfaldet, det er nok, hvad du hell.

Det kunne ikke bevises, at det ikke var, og det bliver så også godt lige udfordret ikke, fordi ingen var ikke død uden den behandling.

I min søge på, hvad kan det handle om, ikke så snakkede jeg med Anklæren?

Jeg kunne lige tage sige, at hun talte med Maria. Hvad siger hun til det her?

Hun har noget at sige, men det, hun jo så også siger, er lyd.

Hun ved det jo ikke.

Hun har ikke saget sagerne.

[Transcript] Mørkeland / Episode 222

Hun ved ikke mere end det, jeg kan fortælle hende.

Og siger, det kunne godt lydes som en forkert dum.

Og så sagde hun faktisk noget interessant.

Men det er jo heller ikke et drab og skub til folk.

Men mindre, de står på en klyft og falder 50 meter ned.

Altså.

Ej, men har vi ikke haft denne her før?

Hvis du udsætter et andet menneske for et væld af forskellige mishandling på forskellige måder over længere tid.

Mærker efter slag i hovedet.

Så må du have en forventning om, hvad der kan ske.

Det kan godt være.

Det er andre blevet dømt for forlæse.

Og det var faktisk også et eksempel, Maria brukte.

Så det kan godt være, at du ikke havde en forventning om, at vedkommende ville dø, da du skubbede til ham.

Men han fald du heldigt med hovedet ned i kanstenen.

Altså.

Men det er jo ikke der, vi er her.

Det slet ikke der, vi er.

Det slet ikke der.

Han gjorde jo alt muligt.

Ja.

Og hun var på hospitalet flere gange.

Og han blev dømt for vold mod hende.

Før.

En måned fik han.

Ja.

Haven havde haft et tilhold.

Hun havde søgt hjælp på forskellige måder.

Med forblivet en alarm.

Ja.

I Sverige var forældsesfristen tidligere 25 år for drab, og 15 for mandrap.

Jeg er ikke helt klar over, at det må være noget med fortsæt her.

Vi snakker ikke om det drab eller mandrap.

Fra 1. Juli 2010 galt forældsesfristen ikke længere for drab, mandrap eller drabsforsøg, hvis forbrudelsen er begået den 1. Juli 1985 eller senere.

Og hvis gærningsmanden var fyldt 21 år på gærningstidspunktet.

Og han har jo aldrig blevet prøvet for drab.

Det er jo det.

Er det det politiet beder om hjælp til?

Altså kan de rettfølge lade sig igen, hvis der kommer nye oplysninger?

Altså det ville man, det snakket jeg med Maria om, det ville man under særlige forhold kun i Danmark.

[Transcript] Mørkeland / Episode 222

Men der er et grundlæggende juridisk princip, der hedder Nebis in Idam.
Ikke to gange det samme.
Og det bruges internationalt i de fleste rettsplejlåge, og også i den svenske.
Doppelt her på det?
Ja, det er jo derhen.
I Danmark kan man altså vurdere en salg og finde en vej udenom det, hvis man vil.
Og her blev han jo ingen gang tiltalt for vold eller grov vold.
Og en mishandling, ikke?
Nå, en mishandling.
Men er jo ikke noget med vold med døden tilføje?
Det er jo det, han kan få.
Så det blev han tiltalt for, ikke?
Hvad så, så er det jo problematisk?
Jamen det er jo det, men det er den eneste forklaring, jeg kan komme på, hvorfor ingen blev sat på politiet's cold case-liste.
Altså, at de simpelthen kan få noget som altså afgørende, at de kan tiltale ham for drabet.
Kan vi ikke godt lide aftale?
Det er han jo ikke blevet tiltalt for forhold.
Vi er nødt til at tale med svensk politi, og så har han opdatering med næste uge.
Vi er nødt til at spørge dem.
Hvad sker der lige med det her?
Ja.
Og så lad os da håbe, at der er nogen, der ved noget.
Jeg ved ikke, hvad afgørende de kunne komme med.
Ja, men du ved jo alt det samme som politiet visste, og ved, og som anklærmyndigheden visste, ikke?
Hvad er problemet?
Ja.
Hvor gammel er han nu?
Jeg tænker, at de havde det hele.
Han var 50 i den gang, ikke?
I 75.
Ja.
Så det er ikke sikkert, at det lades af at blande os længere.
Men jeg håber jo virkelig, at retfærdigheden kan ske fyldst.
På en eller anden måde.
Så nogen kan blive dømt for drabet på danske 1 og 4 år i Ingen Elsen.
Oh, god.
Og hvor gammel var hun til at komme til Sverige, siger du?
Der har hun været 37.
Og hvor var det hun kom fra?
Kom for København.
For København.
Ja.
Ja.

Fuck, Inga, du blev svigtet så hæftigt.

I 1996 lavede man en undersøgelse i Sverige, som slog fast, at der hver tiende dag var en kvinde, der blev tæsket i el af en.

Hun havde den her forhold til.

Samme undersøgelse havde fundet ud af, at der hver tiende minut var en kvinde, der fik tæsk.

Jeg ved, hvordan det ser ud i dag.

Det er godt, du fik samlet materiale til flere sager, der vi var i Malmø.

For jeg gider simpelthen ikke til Sverige igen.

Jeg skulle til at sige, om du ikke gad flere sager for Sverige endnu.

Det gider jeg godt, men jeg gider ikke til Sverige igen.

Du kan ikke lide Sverige endnu.

Jeg er ikke lige nu.

Nej.

For at fortælle om den her sager, der har jeg brugt artikler fra Expressen, Christiansbladet, Aftenbladet, Nørsgåne og det svenske politis hjemmeside.

Færre.

Sværre.

Kæmpe færre.

Og det er en gang særlig længe siden.

Og det er ikke meget, der er at finde om den her sager, og den er så grotesk.

Altså sagen er grotesk, og dømmen er grotesk.

Ja.

Og dømmen, og det er helt uforståeligt, ikke?

Ja.

Men også, at der ikke var muligt at hjælpe en kvinde endnu, som ragt det ud så mange gange.

Og som havde så mange oplevelser og blev udsat for så meget over så lang tid.

Ja.

At det ikke var muligt på nogen måde at række en hånd ud til hende.

Og hun rækker jo en derhånden ud mod dem.

De skulle bare tage hendes hånd.

Det er helt ubegribeligt.

Ja.

For det var først godten uge efter, at dømmen faldt, at der var nogen, at vise Expressen i sær, som beskæftede sig med det her.

De gjorde det så til gengæld også grundigt, og det brægte en masse debat med sig.

Der var politik, og alle mulige, der i dagene efter havde travlt med at tale om, hvor stort det svigtede her var,

og at sådan skulle det selvfølgelig ikke være.

Det måtte aldrig ske igen, og ikke for en kvinde mere, og sådan noget, ikke?

Okay, så der var trods alt nogen, der reagerede på...

Op det forsvandt igen lige så hurtigt, som det var kommet, ikke?

Ja.

Men der var trods alt nogen på den tid, der kunne se, at det her var helt galt?

Ja, det var der.

Altså hvertidende dag i Sverige.

Hvor er der en, der blev tæsket ihjel, og hvertidende minut, var der en, der fik tæsk?

Ja.

Ej, jeg har røstet over den her sag.

Det kan jeg godt forstå.

Virkelig, virkelig.

Det kan jeg godt forstå.

Men vi er nødt til lige at opklare, hvad det politiet tænker.

Hvorfor står den der?

Ja.

Hvad de tænker, der kan ske?

Ja.

Tak for at placere den i mit system.

Hvad det bekomme?

Ja.

Vi skal videre til en bonus, en befaling, som vi har med i samarbejde med Mo Fibro.

Den har heldigvis også været at tale om, om man siger, de siger, jeg er psykopat.

Det er en bog af Tine Wøppe og Kristina Antivakis.

Tine Wøppe er chef og ret psykolog på psykiatriske center St. Hans.

Nogen kan måske huske, at vi havde hendet med i et servsnit sidste sommer.

Kristina Antivakis er forfatter og var også med til at skrive den bog, vi talte om, den gang for Brydelsens sind.

Mere meget gode bog, ja.

Sammen har de to nu udgivet bogen, de siger, jeg er psykopat, med undertitlen 6 personlige fortællinger om at være dystsocial.

I bogen, der fortæller fire mænd og to kvinder om deres liv med dystsocial personlighedstruktur.

Vi hører altså om, hvordan det er at være psykopat, hvem er de her mennesker, hvordan tænker de, hvad skjuler de for os andre,

og hvordan er det for dem at være så markant anderledes, uden at de fleste omkring dem egentlig er klar over det.

Det er noget af det, vi får indblik i i bogen her.

Blandt de seks medvirkende i bogen, har flere af dem dumme for våld, stalking og mindre kriminalitet.

De oplever til tider voldsom vrede og mangler forståelse for andre menneskers følelser og samfundets lov og nomer.

Op så har de det tilfældes, at der start på livet var h, rigtig h.

Med udgangspunkt i de her sekspersonlige og ret unikke berækninger, kommer Tine Wøbbe efter hver historie med sin analyse af, hvad er de medvirkende?

Ja, og ud over de her konkrete historie om de seks medvirkende, og så også Tine Wøbbes blik på dem,

så ene holder bogen også i afsnit om, hvilke typer psykopater der findes, altså hvem er det, vi møder, der går rundt i blandt os,

hvordan sputter man dem, og hvordan slipper man fra dem.

Vigtigt.

Og så er der også noget om, hvordan behandlingen af en psykopat kan foregå.
Og det her er altså mennesker, der helt upåvirket fortæller om tortur og drab på dyr, udøvelsen af vold og stalking,
manipulation, altså grov manipulation for egenvinding og fantasier om drab.
Denne her bog er et sjældent kick bag fasaden, og psykopatis stopper jo bare aldrig mere at være fascinerende, at lære mere om nag.
Denne her bog, de siger, jeg er psykopat, er skrevet af en af dem, der ved allermest om emnet i Danmark.
Jeg synes, at vi skal sige det, Alexa.
Det må det næsten være, ikke?
Ja.
Også fordi psykopati er jo ikke kun relevant i forhold til de her ultimative forbrudelser, vi taler om, altså når vi er oppe på den niveau, hvor det går helt galt.
Der støder vi på rigtig mange.
Ja, men de træk, ikke?
Ja.
Men de befinder sig altså også i de kræse, almindelige mennesker færdes i, ikke?
I alle mulige samfundslag.
Alle kender.
I alle mulige jobfunktioner.
Ja, alle kender nogen med denne her personlighedstruktur.
Og det er altså ret vigtigt at kunne spotte dem, fordi hvis du ikke ved, hvad du har med at gøre, så bliver du kylet rundt i Malaysien,
og du fatter ikke, hvad der foregik.
Nej, det er rigtigt.
Altså det er virkelig interessant med psykopater, ikke?
Og så det er jo det, der er så vildt ved den her bog, at høre det fra dem.
Altså de er kender jo, de er de med på, og det er de.
De er brutalt ærlig.
Og på den måde, ja.
Men ja, og det siger du ikke, men jeg så faktisk en anmeldelse, hvor de var lidt sådan.
Men kan vi så også regne med det?
Jeg skulle lige...
Fordi de er jo...
Men jeg sagde, jeg tænker, jeg kan vide, om de ikke godt har regnet på, hvordan de udtrykker.
De gør jo ikke noget uden at få et eller andet ud af det, vel.
Men altså...
Men det lyder som om, at vi får et rigtig godt blik bagfasaden her i hvert fald.
Ja, ja, ja, ja.
Den kan høres på MoFibo, den kan også læses på MoFibo.
Og der ligger jo jo et også en anden interessant bog lige nu.
Den er ny, og så handler den om Doppeldrabet på Peter Bangs vej tilbage i 1948.
Vælger jo nok en af de mest omtale det uopklade drapsære i Danmark.
Og også selvom vi ikke har været dig nu.

Jeg prøver jo at få dig til det.

Ja, du vil have mig til at gøre det.

Per K, som er forfatteren, han mener, at han har fundet ny sprogsagen, og rygtede lyder, at han navngiver en gærningsmand.

Ja.

Så den tænker jeg, at jeg lige skal have hørt i nærmeste fremtid.

Ja, det skal jeg også.

Doppelmord, kærligheden og trækket ind på Peter Bangs vej.

Ja, den ligger også ind hos MoFibo.

Hvis du aldrig har prøvet MoFibo før, er der nogen tilbage, der ikke har det?

Det håber jeg der.

Ja.

Så er der jo i hvert fald her tilbud til dem.

Jeg tror, jeg føler ikke, der kan være så mange tilbage, men det er der måske.

Hvis du aldrig har prøvet MoFibo før, så kan du gøre det nu i 45 dage.

Helt gratis.

Brug blot, det direkte link i bio på vores Instagram.

Eller i vores anbefællingsliste på vores hjemmeside.

Der er et link til anbefællingsnoden på vores Facebook-side i øvet.

Ja.

Du kan også bare bruge koden Morg September, med store buksdavere, og O i stedet for ø, inde på MoFibo.com.

Så får du altså 45 dage helt kvitt og frit.

Ja.

Du skal lige gøre det inden 30. september.

Nå ja, vigtigt.

Det er særligt.

Ja.

Så løber du simpelthen aldrig tør for noget at lytte til.

Vi har jo en kategori, der inde med alle de bøger, der har været at høre.

Find den.

Ja, ja.

Og der kommer psykopatbogen selvfølgelig også ind, hvis ni ikke har lavet lagt den enden.

Det ved jeg ikke.

Den kommer selvfølgelig ind.

Grundspørgsmålet.

Altså, og prøv at høre, det er bare så fascinerende.

Det er Alexia.

Hvorfor holder de?

Ja.

Hvorfor gør de noget?

Det er jo det her med ikke bare at tale om mennesker, men rent faktisk at tale med mennesker.

Og det er det, der foregår her, ikke?

Og det fungerer bare så skide godt, at man hører dem, der stemmer deres historie.

Deres historie.

Og så tines faglige vurdering af de her mennesker.

Hvad der rør sig, hvorfor de er blevet, som de er.

Også med de her faglige input også, som er kapitler om de forskellige typer, som der så er, ikke?

Det var samme opbygning i forbrudelsens sind.

Det var også helt genialt faktisk mere.

Fattigvæk 2.

Nå.

Hvad med dig?

Ja, hvad med mig?

Jeg har en anbefaling med, som råder ved nogle af de samme temager.

Altså, det her med vores hjerner og samme frekvens.

Det er altså desendt i den her uge.

Jeg har en rørende dokumentar med, der kan ses på TV2 Play.

Den er britisk, og har fået den danske titel, Kid Knappet af Karsten.

Angel Lin var en smuk, sjov, anarchisk, stærk, selvstændig teenage pi fra Leicestershire, nord for London,

da hun faldt hårdt for den jevnallerne Shae-bogskede.

Men i modsatning til Angel, der altid havde knoklet, havde Shae ikke et arbejde,

og selvom han var ung, havde han allerede været involveret i tuorier, biler og motorcykler.

Han havde gang i alt det forkerte, men deres forhold blev hurtigt seriøst.

Hun fandt ham spændende, og de var meget forældskede, men det blev også hurtigt mørkt.

De tilbrakte alt deres tid sammen, og hendes forældre, som hun ellers havde et ekstremt tæt forhold til,

oplevede, at hun langsomt trakser fra alt andet i sit liv i virkeligheden.

Lige så store og dybe følelserne pludselig var, lige så stormfuldt og problematisk udviklet forholdet, så også hurtigt til at blive Shae var dominerende.

Han ville vide, hvor Angel var på alle tider adøgnnet.

Han skrev konstant til hende, når de ikke var sammen.

Altså mange røde flag her, men konstante kontakt, ikke?

Ja.

Og han talte grimt til hende og krede fuld kontroll, og så blev han altså også voldelig.

Til sidst kunne hun ikke tage det mere.

Hun slog op med Shae, og det var en kæmpe befrielse for hende.

Hun begyndte langsomt at blive sig selv igen.

Hun var færdig med ham.

Men han var ikke færdig med hende.

Angel var 19 år gammel i september 2020.

På videoovervågning kan man se hende gå på fortoget, da en mand, Shae, pludselig kommer mod hende balfra.

Løbne skrotte over vejen fra en parkeret varvård.

Han griber fatter om hende bagfra, vikler armene om livet på hende, løfter hende op, og løber tilbage til varvården med hende.

Og jeg vil ikke fortælle mere om, hvad der efterfølgende skete, men det er horribelt.

Og Angel medvirker selv i domateren.

Den er kun 46 minutter lang, så den er ret hurtigt indtaget, men den er meget, meget gribende, og der er jo altså nogle vigtige budskaber om at lære nogle røde flag.

Det er netop lige spotte i røde flag, ikke?

Kidenarbet af kæresten på TV2 Play. Har du set den, eller hvad?

Det har jeg.

Ja, det er derfor, du er hurtigt overrasket, når jeg siger, Angel medvirker selv i domateren.

Ja, jeg er slet ikke overrasket, og jeg er fuldt ud enig i.

Er det ikke skrækkeligt? Er det ikke skrækkeligt, eller er det ikke skrækkeligt?

Ja, no. Den kan man selv.

Ingen spurgels. Det skal man.

En stakkelsforældre, altså.

Der er også bare føler så meget skyld over, at de er gribende tidligere, hvad?

Ja, men det er jo også fuldstændig forfærdeligt, for de mennesker, der står omkring dem, som er fanget i det her netik,

det kan man jo også høre på de studiekamerater, som ingen havde haft, ikke?

Og de var klar over, at den var helt galt, men altså, hvad gør man?

Ja.

Nå, men apropos det der med bølgelængder, og sådan noget, så gik jeg jo lige panik lige inden, vi skulle optage, fordi du sad og googlede Oxycontin.

Og jeg gik i panik over, at du reagerede som du gjorde, fordi jeg har også nogle tanker, jeg nu vil dele med dig, når du siger, hvad din anbefaling er.

Ja.

Okay.

Jeg synes, at du skal se den nye drama-serie på Netflix, som hedder PainKillers.

Snød, snød, snød.

Jeg havde tænkt mig at tage den med.

Ja.

Og den eneste grund til, at jeg gjorde det vej, er noget frem til, at det falder måske også lidt udenfor, og så blev jeg faktisk enig med mig selv om, det gør det overhovedet ikke.

Det gør det overhovedet ikke.

Det er bare fucking spot-on.

Men den er jo det svære.

De her banditter har bare herbidt der på, ikke?

Banditter herbidter, ja.

Ja.

Den er det sværere inspireret, at virkelig hende sig og fortælle.

Ikke bare inspireret.

Altså, ja.

Den er ikke værdigt.

Den ligger lidt på grænsen mellem baseret og inspireret, fordi der er fiktive karakterer og situationer.

Jo, jo.

Historien, ikke?

[Transcript] Mørkeland / Episode 222

Men hvad der sker i det?

Kernen, det er baseret på virkelig hende sig.

Ja.

Jeg gør, om Sackler, familien og Purdue Pharma, den gigantiske virksomhed, som er ansvarlige for fremstilling, salg og især delshed, markedsføring, er det stærkt vane denne legemidde og sykontin? Altså, grunden til, at jeg skulle høre udtagelsen af det på dansk, hvorfor jeg ville tage det med som en bonusanbefaling.

Ja.

Too bad.

Jeg føler virkelig, at du tager min anbefaling.

Ja, men det gør jeg også.

Og det er nær så god.

Genvider til alle.

Ja, men alle skal bare se den.

Den er så god.

Ja, det her stof, det kan sidde stilles med heoien både i styrke og i hvor afhængighedsskabene det er.

Pillerne kom på markedet i 1996,

og belæste over USA som en epidemi af stort set ucedstyrke.

Inden for få år steraten er overdosis på receptpligte medicin med 44%.

Stofets intå kunne aflæses direkte i død,

så vel som kriminalstatistikere og konkursbegæringer.

Alivell pressede på døde på med at sælge stoffet

som et uskadeligt kjureårle til en inddød anende befolkning,

der er jo stolet på, at når det kom fra en læge, så er alt godt.

Det er min læge, der giver mig det her,

men læge siger det bare er godt, og det hjælper på min smerte.

I 2010 stoppede de med at sælge den originale pille,

men udsendte en ny, der ikke kunne knuses,

sniffes og sprøjtes ind, og så er alt jo godt, ikke?

Ser en painkillers hænder,

men jeg tror bare, den hedder painkiller.

Har jeg ikke ret?

Du undersøger det lige.

Du har fuldstændig ret.

Den hedder bare painkiller.

Den henter i vidt udstrækning Inspiration fra en artikel fra 2017, som var i The New Yorker,

og så også en bog, der kom i 2021 skrevet,

at Patrick Ratten Keeves bækket bare titlen

The Family That Built an Empire of Pain.

Og den her ser...

[Transcript] Mørkeland / Episode 222

Hva' er den spot on titel?
Den her så mega hård at se.
Og selvom at det er fikcionaliseret,
jeg var altså lige ved at give op et par gange.
Den er så graphic.
Altså, du følger jo nogle familier,
som af forskellige årsager bliver fanget
af det her forfærdelige stof,
og falder og slår sig,
og derfor får man altså lov til at kigge med med operationen,
og du ser deres...
Du ser jo, hvordan de var så velfungerende et før,
og så begynder de at tage de her piller,
som lene siger, de bare kan tage, og de hjælper.
Det er bare så fint.
Og når det stopper med at virke helt,
bare tage mere.
Altså, vi øger dosen,
og så viser det så,
at det er fordi de fik flere penge,
når de øgede dosen.
Og det lægger bare menneskers liv,
og familier, i ruiner.
Fulstændigt.
Det er så sørgligt.
Det er grådigt, grafisk.
Det er så grådigt.
Og det hele handler om grådighed.
Hvor grønt er det her?
Det grimteste.
Det er bare grådigt.
I har nok penge.
Altså, ja.
Og så er det...
Hver afsnit starter jo med en hilsen fra en,
der har været dækket berørt,
af at blive krisen i virkeligheden, ikke?
Som de starter med at sige,
det her er fikcionaliseret,
men det er mit liv altså ikke.
Det her er min søn.
Det er et drama, ikke?
Ja.
Ja.

Men det er mit liv, ikke?
Det her er min søn.
Det er min datter.
Ej, det er så...
Ja, det er meget meget bare.
Den er virkelig tankevægtende,
og kvalmene.
Se penkeller på Netflix.
Tak for lige at læse min anbefaling op.
Ja, velbekomme.
Ja.
Den er også...
Den er rigtig godt lavet.
Og jeg er vild med den der måde,
de har blandet virkelighedens familier,
der sidder med dramaet,
og så med, at du simpelthen kommer helt ind i hovedet
på sæklerfamilien.
Og det her vanvid...
Jo, men bare det her med,
at få udstillet konsekvenserne,
hvor store konsekvenser,
der er denne her lille pille,
som kun har skabt for,
at få mennesker kan tjene penge.
Ja.
Jeg sidder jo og tænkte,
jeg ved faktisk ikke,
hvordan er det egentlig i dag,
er det så ulovligt,
men det er det jo ikke.
Altså ulovligt, nej.
Det er stadig et produkt,
der er på markedet.
Ja.
Har du så været inde
og undersøge,
hvordan det står til i Danmark?
Nej, det har jeg faktisk ikke.
Inden for kort tid,
er det blevet ganske udbredt.
Ja.
Altså for myligt.
Ja, men...

Eller bare over.

Jeg kan ikke give dig det præcise overstale,
men inden for en overrej, ikke?

Ja.

Der går nogle år tilbage,
som beskriver et stort problem,
herhjemme,
med afhængighed.

Ja.

Og læger,
som også er rundt håndet,
med at dele det her ud.
Men det er også, altså,
jo mange af de samme bestanddelen,
som der er i heroin.

Og så kan du få det en lille pille,
som din læge har sagt,
er god for dig.

Og du bliver afhængig.

Men det er da helt fucked up.

Altså,

jeg synes,
nu må vi lige dobbeltekke,
men synes jeg,
det er et sted,
at vi taler om,
at det er dansker, der er blevet afhængig i nu det her.

Ja.

I filmen her,
der taler de jo om,
at det burde blive forbudt
til at nede en end of life care.

Altså,

det burde være,
det er et fantastisk stof,
til folk,
der alligevel ligger for døden.

Ja.

Ja.

Fordi det er ligesom heroin,
ikke også?

Ja.

Ja.

Det er rigtig interessant,

at få et,
et indblik på den her måde.
Så penkiller,
på ett job med flex.
Og undskyld,
men ikke bare konsekvenser,
for de få,
altså ikke få,
for de mange familier,
det her har ramt,
men jo for samfundet.
Ja.
Samfunds økonomi.
Det er konkurser,
dødsfall,
mennesker, der begover kriminalisering,
for at få fat i deres næste fiksek.
Mennesker, som bliver hjemløse,
mennesker, som...
Det påvirker et helt land.
Ja.
Nå,
det kunne vi tale om i hundet år.
Også det.
Men det var,
at vi havde penkiller,
den er forvildt.
Den er virkelig, virkelig god.
Det var, hvad vi havde med i dag.
Det var det.
Det var lige vel også lidt.
Det var også lidt.
Vi skal ud i verden.
Prøv lige at høre,
hvor meget vores hjerner,
faktisk lige kørte på en tråd,
både med valg af sager.
Ja, det er helt vildt.
Jeg ved ikke, hvad der sker.
Uden at vi taler sammen på forhånd.
Det er helt vildt.
Ja, det er vildt.
Men ja,
vi skal ud i verden,

og vi skal gøre klar til næste uge.
Ja.
Jeg skal snart...
Pleje din melmøde og betale os af.
Ja, ja, ja.
Jeg skal have taget noget med pencellin.
Og tænk over,
hvor glad jeg er for at være født,
efter at man fandt på det.
Ja, helt klart.
Så skal jeg gøre klar til min fødselsdag snart.
Mener du mig lige om det?
Ja.
Bare så du ved det.
Nej, der skal jeg bare en masse dejlige ting.
Jeg skal også til et bryllup,
og der har jeg...
Du har faktisk fødselsdag.
Lad mig lige se her.
Er det dagen efter, der kommer?
Når det her udkommer,
ja, du har fødselsdag imogen.
Jeg har fødselsdag imogen.
Så det skal jeg lige finde ud af,
om jeg gider at gøre noget ved,
fordi det der med voksenlivet,
og så skal man jo selv
bage en kage,
og rydde op og snudde.
Og har vi ikke også talet om det før?
Hvordan vi afskyrer?
Voksenlivet.
Faktisk.
Kan det komme små til?
Ja.
Ja, og fødselsdag ikke?
Det var det.
Livet kalder.
Og vi skal ud og finde frem til noget,
vi skal tale om næste uge.
Ja.
Og tak fordi I gav at tilbringe tid
sammen med os endnu en gang.
Det er, vi er glade for,

[Transcript] Mørkeland / Episode 222

at vi må være i os øre uge efter uge.

Tak for en stor rikspunkt.

Tak for en stor rikspunkt.

Alle ørene derude.

Ja.

Vi tales ved om en uge.

Det gør vi i hvert fald.

Hej du.

Hej.